

SZÖRÉNYI VANDA

sodrásban a lélek útján

haragos hullámok közé
vegyülő vízcseppek ülnek
mint vénasszonyok a padra
fent viharfellegek gyűlnek

napernyők borulnak parton
ahogy durcás gyerek
lök fel sakktáblán bábukat
pedig csak a szél hempereg

így nyüzsg bennem is mi fáj
nehezülő napfényt láttat
távolodó önmagamtól
ólomszememmel a bánat

de anyám nevetni szült meg
mosollyal csókolta számat
azt akarná ellenálljak
mindig tenger viharának

mivel hurrikán

szél szolgálja csak
ki arra hajlik merre jár
s mindenre lecsap

meztévesztő geometria

nekem azt írta egyenes
de ferde szemmel nézne rám

egy könnyfakasztó film is lehetne

szökkenő bájjal telt őzgidáit
kökény árny hűse hellyel kínálja
vár romjain egy sárga lepkeszárny
ilyen az erdő romantikája

a fele se tréfa ez se komoly

már hazatalált negyven csendes éj
randizott velem negyven szent iván
ahogy negyven ősz kísért s vele
negyven lepke sóhajos barkaág

létemben mégis kérdőjel buzog
bármit is citál bölcs tapasztalat
hiszen eddig semmi sem változott
mint patak csobognak éveim napra nap

megírt sorsom olvasni kellene
kinyílt könyvemben fogynak a lapok
ideje lenne már művelődni
meg szeretném tudni hol tarthatok

de kívánságom kívánság marad
egész addig míg légutam szabad
elvégre felkészülni a végre
úgy gondolom szorgalmi feladat

Vigyázz harap(hat)ok

a kutyámnak mondom
mert minden gondom egy
csupán – reggel helyett
jöhetne délután

kifinomult ízlése sokat ér

neki a margaréta nem más mint
egy százéves múmián a smink

nemcsak rangos esemény – hangos is

mesterien bánik a szavakkal
de a gyerekei ezt nem tudják

lenni anulu

kincs minden szavad
„aki barátot talál
kincset talál”- hat

ne koronázzon krónikám

eljött a tátogó világ
seregnyi borzalma kísér
lobbanó lázzal átölel
de azt is úgy hozzám nem ér

figyel hogy ajtót se nyissak
bűjtat valami kór elől
ádáz karmával vájt vagyok
ha nem vigyázok megjelöl

szűnhetne sajtó tombolás
míg kint tavasz csókja csattan
idebent maró hiány bök
s bármerre nézek – riadtan